

Évközi 16. Vasárnap B

*Gyertek ti is,
(menjünk) a pusztaságba egy magányos helyre,
hogy pihenjeteK egy kicsit! (Mk 6,31)*

Olvasmány

Jeremiás 23,1-6

Ezt mondja az Úr: "Jaj a pásztoroknak, akik veszni hagyják és szétszélesztik legelőm juhait."

Ezért ezt mondja az Úr, Izrael Istene a pásztoroknak, akik népemet vezetik: "Szétszélesztettétek nyájamat, szétkergettétek, s nem törődtek velem. Nos, nekem majd gondom lesz rátok, mégpedig gonosz tetteitek szerint" – mondja az Úr.

"Nyájam maradékát viszont magam gyűjtöm össze azokból az országokból, ahová elűztem őket; visszahozom őket legelőikre, ott gyarapodni fognak és megsokasodnak. Pásztorokat rendelek fölémük, hogy gondjukat viseljék és legeltessék őket; nem félnek és nem remegnek többé, és egy sem vész el közülük" – mondja az Úr.

"Íme, jönnek napok – mondja az Úr –, amikor igaz sarjat támasztok Dávidnak. Királyként uralkodik majd, bölcsen kormányoz, s gondja lesz az országban a jogra és az igazságra. Az ő napjaiban megszabadul JUDA, és biztonságban él Izrael. Ez lesz a neve, amelyen szólítják: Az Úr a mi igazságunk."

Szentlecke

Efézusiakhoz 2,13-18

Testvéreim! Ti, akik egykor "távol" voltatok, Krisztus Jézusban most "közel" kerültetek, Krisztus vére árán.

Ő a mi békességünk, aki a kettőt (Izraelt és a pogányokat) egygÉ forrasztotta, és a közük emelt válaszfalat ledöntötte, az ellenségeskedést kiküszöbölte saját testében. A törvényt ugyanis parancsaival és rendelkezéseivel együtt érvénytelenítette. Mint békességszerző a két népet magában egygÉ, új emberré teremtette, és egy testben mind a kettőt kiengesztelte Istennel kereszthalála által, amellyel az ellenségeskedést megölte.

Eljött, hogy békét hirdessen nektek, a távol levőknek, és békét a közel levőknek. Az ő révén van mindkettőnknek szabad utunk az egy Lélekben az Atyához.

Abban az időben: Az apostolok összegyűltek Jézushoz, és beszámoltak mindarról, amit tettek és tanítottak. Ő így szólt hozzájuk: "Gyertek ti is, (menjünk) a pusztaságba egy magányos helyre, hogy pihenjeteK egy kicsit!" Mert olyan nagy jövés-menés volt körülöttük, hogy még evésre sem maradt idejük.

Bárkába szálltak tehát, és elmentek egy elhagyatott helyre, hogy magukban legyenek. De sokan látták, amikor elmentek, és sokan megtudták. Erre minden vároSBól gyalog odasiettek, és megelőzték őket.

Amikor kiszállt és látta a nagy tömeget, megesett rajtuk a szíve. Olyanok voltak, mint pásztor nélküli juhok. Ezért tanítani kezdte őket sok mindenre.

Elmélkedés

"Gyertek velem külön egy csendes helyre, és pihenjeteK egy kicsit!" – Látszólag eljött végre a pihenés pillanata a tizenkét apostolnak, miután visszatérnek missziós küldetésükből és mindenről beszámolnak Jézusnak. De alig érnek vissza, újra rájuk szabadul a tömeg. Nem tudnak pihenni. Milyen valóságú bemutatása annak, amit sokan közülünk megtapasztalnak, hogy nincs önmagukra idejük, különösen a lekipásztorok tudnának hosszú történeteket mesélni erről a mindennapi tapasztalatról. A tanítványok is megpróbálnak hát Jézussal a tavon menekülni, hogy nyugodt helyre jussanak. De hiába fáradnak, mert az emberek átlátják szándékukat és megelőzik őket.

Az apostolok "elrontott" szabadsága lenne? A hosszú út után az apostolok kétség kívül pihenésre vágytak, amelyet Mesterüknél találnak meg. De Márk evangélista úgy állítja eléNK Jézust, mint aki fáradhatatlanul gondoskodik az emberekről, akiknek céltalan az életük, "akik a pásztor nélküli juhokhoz hasonlítanak".

Szabadságon lenni és kipihenni magunkat – gyakran a szeretettel és belső békével függ össze. Jézussal kipihenni magunkat – nem azt jelenti, hogy kényelmes menedéket keresünk, puha fészket, ahol elássuk, vagy jámbor érzéseknek adjuk át magunkat. Jézus mellett pihenni: sokkal inkább azt jelenti, hogy tanulunk Isten népe iránti szeretetéből; azt is jelenti, hogy felfedezzük, hogy a küldetés nem más, mint továbbadni Isten szeretetét, amit túlláradóan ajándékoz övéinek. Csak ezáltal nyer új értelmet az élet: szavainkat új tartalommal tölti meg és mozdulataink dimenziót kapnak. Isten a béke ígéretének beteljesülése, az emberiség ínsége és nyomorúsága közepette, azé a békéé, amelyet mindannyian keresünk, hogy szívünk legmélyebb vágya lecsillapodjék.

Ez azt jelenti tehát, hogy mi apostolként Krisztus követői vagyunk és nincs jogunk szabadságra és pihenésre? – Semmiképp sem! Nekünk is szükségünk van szabadságra és pihenésre és önmagunkra fordított időre, éppúgy, mint a betevő falatra. De a szeretetben nincs szabadság. – Ezt is Jézus mutatta meg nekünk.